
Uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 11/12(120), 79-81

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

Uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

1. ARTYKUŁ 74 UST. 2 USTAWY O USTROJU ADWOKATURY UPOWAŻNIA RADY ADWOKACKIE DO ZMIANY SIEDZIBY I PRZYNALEŻNOŚCI ZESPOŁOWEJ ADWOKATA NAWET WBREW JEGO WOLI, JEŻELI WYMAGA TEGO INTERES SPOŁECZNY

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 7 września 1967 r.)

W uzasadnieniu powyższego stanowiska Prezydium NRA stwierdziło m. in., co następuje:

Artykuł 74 ust. 2 ustawy o ustroju adwokatury upoważnia rady adwokackie do zmiany siedziby i przynależności zespołowej adwokata nawet wbrew jego woli, jeśli tego wymaga interes społeczny. Przepis ten nie tylko stwarza dla rad adwokackich możliwość dokonywania korektur w składzie osobowym zespołów ze względu na zapotrzebowanie ludności na pomoc prawną (np. przez przydzielenie adwokata do zespołu, któremu grozi likwidacja ze względu na brak ustawowej liczby członków), ale daje także podstawę do przenoszenia adwokata do innej siedziby i zespołu, jeżeli w dotychczasowej swej pracy wykazuje on rażące zaniedbania, a zasadnie można przypuszczać, że w innej miejscowości i w innym środowisku praca jego ulegnie istotnej poprawie. Jednakże w tym drugim wypadku rady adwokackie powinny stosować przepis art. 74 ust. 2 u. o u.a. nader oględnie oraz po wszechstronnym i najbardziej wnikliwym zbadaniu sprawy, zwłaszcza gdy przeniesienie siedziby adwokata może kolidować z jego osobistymi uzasadnionymi interesami.

W rozważanym wypadku nie można uznać, by Rada Adwokacka w A zebrała dostateczny materiał do ustalenia niewypełniania obowiązków zespołowych przez odwołującego się adwokata. Samo powołanie się Rady na osiąganie przez adwokata niskich wpływów nie może świadczyć jeszcze o zaniedbywaniu czy niewłaściwym wykonywaniu obowiązków zawodowych. Może to bowiem wynikać także z niewłaściwego rozdziału spraw przez kierownika zespołu lub z innych, niezależnych od adwokata okoliczności. W sprawie brak dostatecznych danych, żeby odwołujący się adwokat odmawiał przyjmowania prac zleconych mu przez kierownika zespołu, żeby zaniedbywał przychodzenia na dyżury, niewłaściwie i odstraszało traktował klientów, co wszystko mogłoby świadczyć m. in. o rażąco wadliwym stylu jego pracy.

Podnieść też należy, że z akt sprawy nie wynika, by na zebraniach zespołu był wytykany czy omawiany niewłaściwy stosunek do wykonywanej pracy odwołującego się adwokata i by w ogóle zespół, mający bardzo daleko idące uprawnienia w stosunku do zaniedbujących się w pracy swych członków (§ 17 pkt 4 w związku z § 19 ust. 1 rozp. o zesp.), zajmował się stylem pracy odwołującego się adwokata.

Przed podjęciem uchwały przewidzianej w omawianym art. 74 ust. 2 u. o u.a. Rada Adwokacka powinna była ustosunkować się do zagadnienia, w jakim stopniu organa Zespołu (kierownik, zebranie) wywiązują się z obowiązku wynikającego z art. 25 pkt 1 i art. 20 ust. 2 u. o u.a.

Prezydium NRA z naciskiem podnosi, że uznaje za całkowicie słuszne i odpowiadające interesowi społecznemu podjęcie przez Radę Adwokacką w A akcji zmierzającej do uzdrowienia stosunków w zespołach przez wyeliminowanie z nich adwokatów rażąco zaniedbujących swe obowiązki, wyraża jednak pogląd, iż powinno to nastąpić po bardzo wnikliwej analizie pracy adwokata i po wyczerpaniu innych dostępnych środków mogących wpłynąć na zmianę stylu jego pracy.

2. PREMIOWANIE KIEROWNIKÓW ZESPOŁÓW ADWOKACKICH

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 7 września 1967 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, zmierzając do poprawy warunków pracy kierowników zespołów adwokackich, a przez to do podniesienia poziomu świadczonych przez zespoły adwokackie usług prawnych, oraz mając na uwadze postulaty wysunięte na tegorocznych zgromadzeniach delegatów, na podstawie art. 55 ust. 1 pkt 4 i 9 u. o u.a. oraz § 31 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie zespołów adwokackich

postanowiło:

zwrócić się do Plenum NRA o podjęcie uchwały w przedmiocie przeznaczenia z nadwyżek finansowych Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich na nagrody dla kierowników zespołów adwokackich corocznie kwoty ustalonej w preliminarzu budżetowym nadwyżek CFSAA, przy czym kwota ta byłaby rozdzielana corocznie przez Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej na poszczególne izby adwokackie, a same zasady przyznawania nagród i wysokość nagród uchwaliby Naczelna Rada Adwokacka.

Uzasadnienie

Kierownicy zespołów adwokackich spełniają w zespołach szczególną rolę określoną przepisami. Kierują oni pracami zespołu, prowadzą sprawy gospodarcze i finansowe zespołu. Zakres tych obowiązków określony został w § 14 Regulaminu zespołów adwokackich. Należyte wykonywanie tych obowiązków niewątpliwie zabiera kierownikom wiele czasu. W konsekwencji prowadzić to może do ograniczenia praktyki adwokackiej wykonywanej przez kierowników. Kierownik zespołu, wykonujący prawidłowo i ofiarnie swe liczne obowiązki, może być pokrzywdzony finansowo, a to mogłoby prowadzić do uchylania się od obejmowania funkcji kierowników przez adwokatów reprezentujących wysoki poziom przygotowania zawodowego. Wprawdzie § 32 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.XII.1963 r. w sprawie zespołów adwokackich (Dz. U. z 1964 r., poz. 4) przyznaje kierownikom zespołów dodatek za kierownictwo, jednakże dodatek ten nie zawsze może być uznany za wystarczający.

W tych warunkach rodzi się konieczność wprowadzenia instytucji nagród dla kierowników zespołów.

Nagrody te stworzyłyby bodziec do ofiarnego wykonywania obowiązków kierowników zespołów w realizowaniu właściwych form ustroju adwokatury i stanowiłyby częściowe wyrównanie strat powstałych w wykonywanej praktyce adwokackiej kierowników. Nagrody te będą wypłacane z Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich.

Zasady przyznawania nagród oraz wysokość nagród ustalone zostaną uchwałą Plenum NRA.

Prezydium NRA zamierza przedstawić propozycję przeznaczenia na ten cel kwoty rządu 500 000 zł i — uznając prawo rad adwokackich do gospodarowania przyznaną kwotą — zamierza zastrzec dla siebie prawo do zgłoszenia sprzeciwu w ciągu 14 dni od dnia przedstawienia Prezydium NRA uchwały rady adwokackiej w tym przedmiocie.

3. UCZCZENIE 50 ROCZNICY REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 21 września 1967 r.)

Dla uczczenia 50 rocznicy Rewolucji Październikowej oraz pogłębienia wiedzy o jej przełomowym znaczeniu dla postępu — Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

postanowiło:

- 1) zorganizować uroczyste plenarne posiedzenie Naczelnej Rady Adwokackiej z udziałem adwokatury warszawskiej i zaproszonych gości, przewidując je na drugą połowę listopada 1967 r., z prelekcjami: dyr. Instytutu Spraw Międzynarodowych dra Adama Kruczkowskiego (temat referatu: „Wpływ rewolucji październikowej na międzynarodowe stosunki polityczne i ekonomiczne”) i dra Stanisława Łopatniuka (temat referatu: „Wpływ rewolucji październikowej na odzyskanie niepodległości Polski”);
- 2) zobowiązać wszystkie rady adwokackie do tego, by:
  - a) zorganizować uroczystości dla uczczenia Rewolucji Październikowej,
  - b) wezwać wszystkich adwokatów do udziału w obchodach związanych z 50 rocznicą Rewolucji,
  - c) włączyć do doskonalenia zawodowego zagadnienie wpływu Rewolucji Październikowej na kształtowanie się i rozwój prawa.

4. OBOWIĄZEK DOCHOWANIA TAJEMNICY ZAWODOWEJ OKREŚLONY W ART. 7 U.O.U.A. ODNOSI SIĘ DO TYCH ADWOKATÓW, KTÓRZY WYKONUJĄ ZAWÓD W ZESPOŁACH ADWOKACKICH SPOŁECZNYCH BIURACH POMOCY PRAWNEJ (ART. 3 U.O.U.A.), BĄDŹ PROWADZĄ INDYWIDUALNIE KANCELARIE ADWOKACKIE

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 12 października 1967 r.)